

Előfizetési árak:

Fel évre . . . 90 Leu
Negyed évre . . . 45 Leu
Egy hónapra . . . 15 Leu
Hirdetés — Nyílttér
díjszabás szerint.

SZÉKELY UJSÁG

egyesülve a SZÉKELY HIRLAP-pal.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A
SZÉKELY UJSÁGOT
néhai Molnár Emília,
SZÉKELY HIRLAPOT
Bíró Lajos alapította.

Feloldó szerkesztő és kiadó:

Kovács J. István

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

KOVÁCS-HIRLAPIRODA, Str. Gen. Avarescu
(volt Gábor Áron-utca) 1. szám.

Főszerkesztő:

Dr. L. Diénes Ödön

A LEGNAGYOBB ERŐ

— HUSVÉTI ELMÉLKEDÉS —

„A hit hegyeket mozdit” — hirdeti az apostoli szó. Ezzel mutat rá arra az óriási erőre, amit az ember lelkében a hit képvisel. — A keresztyén frazeológia sokszor ad kifejezést ennek a gondolatnak.

„A hit megtartja a beteget”. „A hit — a husvét diadalában, — azokat, akik elaludtak, kihívja a koporsóból az élet föltámadására”

Szent Ágoston az erkölcsi feltámadás ígérését is a hitben látja, mikor azt tanítja, hogy a megszentelődés útjának első állomása a megigazulás, amit az ember csak hite által érhet el.

Az emberi tudás büszkélkedő önteltséggel hirdeti, hogy immár alig van előtte a teremtésnek megfejtetlen titka. Földön, vízben, levegőben már mindent uralma alá hajtott. Gépszörnyetegeivel megnyergeli az oceánt, gépmadarainak merész szárnyaival beleszánt az űr végtelenségébe, a számok csillogó bizonyosságával pontosan kiméri a csillagok útját, nyitott könyvként vizsgálja a föld mélységének évmilliómos rétegeit és azokból rég eltűnt világok sorsát olvassa ki. Ahol látható anyag áll teremtő munkája szolgálatára, csodás titkokat tár fel és megdönthetetlen bizonyosságokat mutat.

De van egy pont, amelynél tehetetlenül áll meg a magát legyőzhetetlennek, mindenhatónak hirdető tudomány. Van egy határmegye, amit át nem léphet, mert azon túl már nem az ő világa van.

Éppen azokban a nagy kérdésekben, amelyeknek kielégítő megoldásával szoros kapcsolatban áll az örökember lelki megnyugtatója, a békesség és a boldogság, nem bír az emberi tudás semmit nyújtani. A hitélet misztériumait soha sem fejtheti meg a tudomány, mert csak a látható világ látható jelenségeit vizsgálja és ezeken építi fel a maga megdönthetetlen igazságainak mérhetetlenül gazdag rendszerét.

„A hit pedig azoknak a dolgoknak, amelyek nem láttatnak, bizonyos valósága!” — tanítja a keresztyénség legnagyobb apostola.

El kell fogadnunk ezt a principiumot, mert enélkül nem láthatunk be a nagy titkok sejtelmes világába, ahova látó szemekkel bepillantani a küzdő, a jövő sorsa felett tépelődő, az élet örökkévalósága után sóvárgó embernek örök vágya volt. Ennek a principiumnak alapján kell megbizonyosodást szerezni, mert enélkül értelmetlenné válik minden emberi küzdelem, céltalanná minden erkölcsi törekvés, vigasztalanná — a halál.

Deák Ferenc, a régi Magyarország egyik legnagyobb elméje mikor végső óráját közeledni érzi, a vallásos lélek áhitatával hivatja magához a lelkész. És amikor a körülállók arcáról szinte álmélkodást olvas le, ezt a magyarázatát adja óhajításának: „Nem az eszem, hanem a szívem kívánja!”

Micsoda nagyszerű jelentkezése ez a rövid kijelentés annak az igazságnak, hogy a hit misztériumai nem az elme követelő igényeinek, hanem a szív örök vágyainak kielégítésére szolgálnak.

A hit, mint a legnagyobb fenntartó erő, olyan szüksége az emberi léleknek, mint a testnek a lélekzés vagy a táplálkozás. Emberi mivoltunknak elválaszthatatlan alkotórésze ez a hit: A Cartesius-féle principium: „Cogito, ergo sum” (Gondolkozom, tehát vagyok!) ebben a nagy kérdésben így módosul: „Hiszek, mert ember vagyok!”

A tudás nem szolgálhat bizonyítékokkal a feltámadás és örökélet gondolatának erősítésére. Ellenkezőleg. Minden bizonyítéka csak a kételkedést, a tagadást támasztja alá, mert „azoknak, akik nem láttatnak”, bizonyos valóságát a maga látható bizonyítékaival nem bírja igazolni.

Az ész és a szív világa két külön világ. Elmém a tudást szomjuhozza, szívem a hit kibékítő bizonyosságai után eseng.

A husvét a hitnek diadalünnepe.

Ebben a hitben érzem meg az ember lelkiéletének legnagyobb erejét.

Az élet keserves taposómalmában a sors nagy igazságtalanságai között biztatást, az elmúlás legörnyesztő tudatával szemben kibékülést, elsíratott kedveseim sirja felett vigasztalást csak ez a diadalmas husvét hit adhat nekem. Ezt öleli magához megnyugtást kereső szívem, mikor könnyes szemekkel nézek a temetők kapujának örök vigaszt jelentő ígérétére: „RESURGIMUS!”

Szabó Jenő.

TÁRCA.

A MESSZESÉGBEN...

... Most valahol, egy székely falucskában
Könnyes peregnék érzem, ... vagy tán másért...
... Most valahol a széles, nagy világban
Egy ifjú bolyong, sóvárgón honáért...
Most valahol, egy lélek tiszta mélyén
Az én emlékem torz mosolyt facsar...
— Mert itt, az alvó erdők mélyén érzem,
Hogy én vagyok a legbusabb magyar...!
(Semmering, 1931. július 30.) I. Diénes László.

A BOLDOGOKHOZ...

Ugy száll felétek árva lelkem,
Mint sugar felé a hervadás...
— Töltek: minden nyár gyümölcse;
Enyém: csak egy nagy álmodás...
— Én köszölöm a nyár-vidéket,
De féjdelombba révedem...
S ti körülöttem úgy kacagtok...
— Mit csináljak én — szenvedő?...
Én viszem a búmat mélyre, messze;
Uram az örök hallgatás...;
— De jaj, ha eljön a fénytava;
S valómra válik az álmodás!...
(Budapest, 1930.) I. Diénes László

Sugár és Rövid.

(Rövid a kávéházi asztalnál ül és éppen a hatodik pohár vizet rendeli, mikor belép Sugár.)

Sugár: — Jó napot Rövid ur!

Rövid: — Aláznál kedves Sugár ur! Hogy van, hogy van?

S. — Mondja, miért kérdezi kétszer is, hogy hogy vagyok?

R. — Nem magát kérdezem, hanem a felesége önagságát és a kedves anyósát. Az pedig összesen kettő.

S. — No és miért nem érdeklődik maga inkább az én hogylétem felől?

R. — Na hallja kedves, ha valakinek van egy olyan felesége, mint egy elborsózott főzelék egy még olyanabb anyós feltéttel, akkor igazán nincs miért magát kérdezni!

S. — Hagyja ezt! Mondja, hallott-e valamit arról az esetről, ami a közelmúltban játszódott le egy híres román politikus és a híres festőművész főszereplésével?

R. — ?

S. — A művész, aki egy közismert kolozsvári kereskedőnek a fia, miután megfestette a pápa és más hírességek képeit, a politikus meghívására Bukarestbe utazott, hogy megfestesse a politikus portréját. A modell egyszer elkérte a festő Spanyol és Olaszországban készült vázlatait „megtekintés” végett.

R. — Szép, hogy az urak, ha már politikával nem, hát bár a művészettel törődnek!

S. — Várjon csak! A festő becsülettel befejezte művét, a honoráriumot is megkapta, csak éppen a vázlatokat nem. Mit szól erre Rövid ur?

R. — Nem szólok semmit, csak azt szeretném tudni, hogy mit fog tenni a művész a képek visszaszerzésére?

S. — Hír szerint, mint pesti lakos, az ottani román követségnél fog megpróbálkozni a sikertelenséggel, az ügy érdekében.

R. — Mit gondol, sikerül neki?

S. — Hát tudja Rövid ur, az egyiknek sikerül, (de ritkán...), a másiknak nem, a „sors” olykor nem tudja mit akar, im... takt...
Sesane.

Husvételi gondolatok.

A feltámadás az igazság ünnepe... Legalább így tanultuk gyermekkorunkban. És én is így hittem... Régen volt... Mese volt... Szép mese, mint talán az egész szenttörténet. Ma talán hiába mesélne valaki.

Hova lettek a régi, gondtalan, hívő gyermekek?...

Összetörte az idő, az élet durván, kegyetlenül a gyermekszíveket, a boldogan hívő ifju lelkeket...

Feltámadás... Igazság...

Vajon hol van a te országod?

Igazság, a természetimádók szerint, csak a természetben van. A mindent betemető télre tavasz következik.

De most a természet is megcsufolta hívőit.

Tavasz van, de tél ölel körül bennünket, gunyosan, hidegen reánk vigyorogva.

Hórákások az utcán, a mezőkön, az udvaron és hó a szíveken...

És ó, hányan, de hányan milyen szívesen belefelelődnének és belelapátolnák nyomoru, kiéhezett testüket a szennyos hórákásokba... A feltámadás, az igazság ünnepe...

Igazság!

Börtönbe vetnek egy édesanyát, mert négy éhez, didergő, ruhátlan gyermekét megöli, hogy ne szenvedjenek.

Igazság!

Elzárnak egy apát, aki hat éhez gyermekének egy jómódú gazda kamrájából enni-valót lopott.

Igazság!

Ötöstendei börtönt kapott Vollandcs Anna, mert bizonytalan, remegő keze eltalált egy embert, aki elrabolta mindenét.

A lelkét, a testét, a hitét, a pénzét.

Igazság!

A bukaresti "társaságbeli" dáma, ki hetekig a palotája pincéjében egy facér kőműveslegénytől órákat vett a fegyverkezelés művészetéből, hogy valófélben levő férjét biztos kézzel megölje.

És a felsőbb körök dámájának "Hozsánát", kiabált a társadalom, virágot hintettek lábai elé, mikor bájosan, mosolyogva elhagyta a tárgyalótermet.

Igazság, vajon hol van a te országod?

Tegnap mesélte nekem egy vakációzó, bukaresti egyetemi tanuló az alábbi egyszerű kis történetkét:

— Egyik este a Dombovica egyik elhagyatott partján sétáltam el a vacsorámat — a reggelimet rendszeren elalszom. — Halk sírás hallok. A hang felé fordulva, egy leányt láttam egy fához támaszkodva. Csendesen zokogott.

— Maga mit keres itt ilyenkor? — kértem. — A vékony kabátkás gyermek zsebkést szorongatott a kezében.

— No ne féljen, nem vagyok detektív — szoltam — látva a leányka nagyra nyitott ijedt szemeit, de feleljen.

— Fel akartam vágni a kezeimen az ereket, hogy vérezzek el. De lássa, milyen gyáva vagyok... Nem tudom megtenni.

Pedig, Istenem, milyen jól lenne pihenni.

— Hol lakik? Van-e családja? Jöjjön szépen velem, hazakísérem.

— Nincs senkim. Árva vagyok. Csak messze Erdélyben van egy öreg nagynéném. Senki se siratna. Itt voltam egy családnál gyermekek mellett. Elveszett a nagyságos-asszony gyémánt gyűrűje. Tudom, hogy eladta, mert sürgősen pénz kellett a fiatal urnak, a nagysága szeretőjének. — A nagyságos urnak azt mondta, én loptam el.

Elverettek, bezárattak. Nekem szavam se lehetett. Hallgatnom kellett. Nemrég kiszabadultam és két napja nem ettem.

— Miért nem keres munkát?

— Munkát? Istenem, próbáltam eleget, de sehol se kellek. Kitettek tolvajnak. Börtönben voltam... És mégse tudok meghalni. Undok, gyáva teremtes vagyok — és sirt tovább.

— Ugy fájt a szívem, úgy sajnáltam a szegény leánykát. De nem segíthettem rajta, én, a koplaló, nyomorgó tanuló.

Megigértettem vele, hogy nem vágja fel az ereket formás kezén és elkísértem egy utcáig, ahol elbucszott tőlem.

A hogy néztem a fiatal leány üde, friss arcát, nagy fekete szemét, szép növésű alak-

ját, biztos voltam benne, hogy nem sokáig éheznek és fáznak... Hamarosan ráakad azok közül a bukaresti-bundás, ékszeres, autós nagyságák közül egyik, akik abból élnek, hogy enni adnak az éhezőknek, felöltöztetik az árvát és letörlik a könnyeket... És egész biztos, hogy az igazság, a feltámadás ünnepe meleg szobája, selyem vigánója lesz.

A társadalom az ilyeneket kitaszítja, folytatta a fiu — de fricskát az egész szemforgató, becsületes, ájtatos, templombjáró, imádkozó társadalomra.

És igazat adtam a szegény tanuló fiúnak...

Fricskát érdemlünk valamennyien, az egész szemforgató „Jánus” arcú társadalom.

Igazság, vajon hol van a te országod?

Mernénk csak tizenkét óráig becsületesen igazat mondani?...

Mi magunkban lázongó, nyomoru kisebbségi nyugdíjasok egyenlőségünk, testvériségünk boldog tudatában és igazában tegyük meg azt, amit többségi nyugdíjas társunk megtett, a honmentő atyák tanácskozásán... Az — igaz, hogy botrány — hozza jutott a nyugdíjához, de vajon mi hová jutnánk?... Felöltöztetnének, mert bizony leszakadt a ruha rólunk, még karperecet is kapnánk...

Egyik politikus szerint nemsokára boldogok leszünk, elolvadunk, mint márciusi hó... Vagy beolvadunk?...

Igazság! Azon gondolkozom, vajon ma becsületesen lehetne-e mondani ezeket a szavakat, bátran, le nem tagadott érzéssel:

— Felség! A becsületes nemet, de a vérem, szívem lengyel!

És amikor a német urak a megbotrányozástól dermedten figyeltek az uralkodóra, az melegen megrázta a fiatal gróf becsületes kezét és magához ölelte.

Ma levelet kaptam, keskeny, fekete szegélyű levelet. Egy szép fiatal asszony tudatja kicsi fia halálát. Ideiktatom levelének néhány sorát:

— Hogy a szerelem nem ismer nemzeti-séget, azt nekem többet ne zengje egy meghibbant agyu se. Az enyém tisztán szerelmi házasság volt, nem férjhezmenési ház, mint a legtöbb leánynál, aki egyenruha után futott. — Tartott a nagy szerelem, amíg megszületett a kis fiam.

Addig is néha kedélyesen meg-megszidtuk egyik a másikat a papiját, vagy a fajtáját, de a gyermek születése után a férjem egészen megváltozott. Dühös lett, ha az én nyelvemen gyűgyögtem az én kis véremmel. Nagyon szenvedtem és teljesen elidegenedtem a férjemtől. Pokol lett az életem. Ugy mondják — a gyermek összehibbköti a szíveket, a mi szíveinket szegényke szét-szakította.

A kis ártatlan a mult héten itt hagyta rossz szülőit, akiket nem tudott összeolvasztani az ő kérő, könyörgő két kék szeme sem.

Beadtam a válópert és higgye el nem irigylem a beolvadó nagy szerelmeket soha!...

És én elhitttem s azon gondolkozom, vajon az a sok összeházasodás, melynek Vajda volt miniszter ur úgy örült, beolvad-e mind, vagy elolvad?...

O, Jánus, ha jövedélhetnél!...

... Ablakom alatt görnyedt hátú agok és fiatalok, zsoltáros könyvet szorongatva kezükben, sietnek a templom felé.

A harang most kondult meg, hirdeti a feltámadást, az igazságot... S a hogy a vén harang bus hangja belekarcol a lelkembe, egyik író eme szavaira gondolok:

— Ez a ma, igazságtalanságaival, gyalázatával és nyomorúságaival sokáig nem állhat fenn, el kell korhadjon és jön egy igazságos feltámadás!...

Özv. Czirmes Bálintné.

Tudomására hozzuk a közönségnek, hogy az

ÜZLETHELYISÉGEKET

árverés útján f. hó 29-én d. u. 3 óra-kor adjuk ki.

Ref. Presbiterium.

Az ember.

Sietek kijelenteni: tisztelet a kivételeknek, mert ha ilyenek nem volnának, az emberiség életében Ádám apánk követné volna el a legnagyobb hibát, midőn — elvonulva előtte az ember természetéből folyó szakadatlan tragédiája — áldott állapotban levő asszonyával együtt a mélységbe nem vetette magát.

Senki Weininger Oltón kívül nem látott úgy át az emberen, mint Swift, ez a nagy röntgen-szemű ember, aki az emberről írott megdöbbentő pamfletjében kifejti, hogy a lovak, e szelid, békés higgadt állatok társadalmában megvetéssel közösitette ki az embert, akit a maga sajátos nyelvén jehü-nak nevezett — mert irigységnél, önzésnél, összeférhetetlenségénél, tisztátalanságánál, főként pedig kegyetlenségénél fogva nem tartotta magához méltónak.

Ennek az írásnak az ad aktualitást, hogy egy szűkebb társaságban Swift nagyszerű pamfletjéről s ezzel kapcsolatosan az ember kegyetlenségéről volt szó, mit a társaság egyik — minden valószínűség szerint kivétel képező — tagja kétségbe vont, kijelentvén, hogy az írók rendesen fantáziájuk ragados paripájára ülnek s így ellova-golják magukat, közben olyan hideg guny-nal nézett rám, hogy belém fagyott a bizonyítás végtelenségbe nyúló érvláncolata, amiből egy kis darabocskát — bizonyítás okából — e helyen kívánok kiteríteni.

Mindennapos tapasztalat, hogy a nő, az emberi nem gyöngédebbik fele minden nagyobb emóció nélkül mérsárolja le a kezei között vergődő és halálfelelemtől rikácsoló baromfit.

Nem is beszélve a hivatásosokról — az amatőrhenesek a gyilkolás kéjével szurják meg a torkaszakadtából ordító disznót, ügyelve arra, hogy soká kinezák, mert így jobban kifolyik a vére.

Apropos! Egy lakodalom öröme az asszonyok malacot vágtak. Him lévén az áldozat, valakinek eszébe jutott, hogy az ártán malacnak jobb izü a husa. Erre aztán előbb kivágták a malacot és csak aztán mérsárolták le.

A jó gazdasszony elevenen teszi a főző fazékba a csikot s a vízzel együtt főzi meg, hogy a husa izletesebb legyen.

Husvétli bárányt vitt a hátán az ember, úgy, hogy erősen összekötött lábai közé egy vastag botot húzott. A nyomorult állat emberhez hasonló szörnyű nyögésére lettem figyelmes, hát látom, hogy a labak gyenge csontjai a vastag bot mellett a kettétörésig el vannak hajolva. Ugyan bácsi, miért kinozza azt a szerencsétlen állatot — mondom megbotránykozva és valószínű fizikai fájdalommal. Ugyis megölik azt kérem, mondja az ember szenttelenül.

Láttam a vásárról hazatérő mérsárost, kinek a szekeren úgy feküdtek egymáson a borjuk, mint a hering s nem egynek közülök el volt törve a lába.

Láttam a gyerekeket, akiknek az volt a legkellemesebb mulatságuk, hogy megcsenkitették és valógatott kinezásokkal végezték ki a kezeik közé került apróbb állatokat.

A malomban az egyik munkás fogott egy patkányt, spárgát kötött a lábára, összehívta társait, itéljenek, milyen halállal végezzék ki. Az egyik azt ajánlotta, rá kell engedni a közelben leskelődő nagy fekete ebet. A másik ezt gyöngé halálnemnek találta s akasztást indítványozott, a harmadik azt ajánlotta, hogy le kell önteni petróleummal s meg kell gyújtani. Közben egymást érték a patkányra mért ütések, rugások, mikre a megrémült patkány kétségbeesett visításokkal reagált és nem akadt egyetlen megszáno ember, csak a távolabb meglapult nagy fekete kutya, „aki” hirtelen oda rohant, egy mesterszorítással a patkányon — véget vetett a kinezásnak s undorral hagyta ott a meglepődött embertársaságot.

Láttam egy vásárra vezetett bikát, melynek a heréjére volt kötve a kötél s összerogyott a hatalmas állat, valahányszor megrántották hóhérai a hatalmas kötelet. S a hóhérok gyakran megrántották, mert nagyot röhögtek, amikor a nagy állat kinosan felbődulve összeesett.

De hát lehetne ezt folytatni a végte-lenségig. Azt mondod drága, jóhiszemű em-

berem, hogy ezek állatok s más az embernek a solidaritása társaihoz, az emberekhez.

Jól van. Micsoda emberi solidaritás az, amely ebben a világháborúban több, mint tízmillió megcsontított koldust és ugyanannyi halottat eredményezett?

Mikor Oroszország egyik része megvörösödött s a másik része megfehéredett, Omsk, Szibéria fővárosa hol vörös, hol fehér kézbe került. Tél volt s az új rezsimnek kölcsönösen első dolga volt, hogy a régi vezetőket elevenen az Irtis jégje alá nyomja, de ez még szép halál volt azokhoz a megcsontításokhoz képest, amelyeket ugyancsak emkeri kezek követtek el.

Higgye el kedves barátom, hogy Swift igazolására nem szívesen mondtam el a fentieket, de saját magamnak is nagyon szomorú tapasztalataim vannak az ember körül.

És mégis! — Megvallom Önnek, hogy az elmondottak ellenére magam is ideális magasságban hiszem az embert s mélységes emberi fájdalom fog el, midőn az emberben a vad állat felébredését látva — ezen hitemben csalatkozom.

Haj! — hol vagyunk még attól az emberideáltól, akit a krisztusok, az emberiség megváltói megálmodtak?

Az ember tegnapja fekete, mája sötét, de a sötétség felett ott ragyognak a reménység vonzó csillagai biztatva, buzdítva, hogy tisztább holnapok virrasztanak a báburbából alighogy kifeszett ember feje felett.

Tóth Zsigmond.

Husvét-i istentiszteletek sorrendje:

A ref. templomban.

Március 26-án este predikál Soós József, 27-én délelőtt Paál Lajos, este Soós József, 28-án délelőtt Paál Lajos, este Soós József, 29-én délelőtt Soós József, este Soós József.

A róm kath templomban.

Husvét-vasárnap: Reggel 7 órakor az ételek megáldása, 9-kor csendes, 10 órakor ünnepi szt. mise szt. beszéddel, 11-kor csendes szt. mise. — **Husvét-hétfőn:** Reggel, 9-10-11 órakor szt. misék.

ÁPRILIS 2-IKI DALOS-EST.

Amint a Székely Ujság megírta, a Kézdivásárhelyi Ref. Egyház Dalköre a Kézdivásárhelyi Cecília Dalkörrel és a Kézdiabisi Ref. Dalkörrel együttesen ápr. 2-án, szombaton

NAGY DALESTÉLYT

rendez táncdal egybekötve a Vigadóban.

Az est műsorát tájékoztatásul az alábbiakban közöljük.

Műsor:

1. **Prolog:** tartja Soós József ref. s lelk.
2. **Nyitány:** játssza László Laci zenekara.
3. **Tárcza Bertalan:** *Székely dalosok jellegje*, énekli a Kézdiabisi és Kézdivásárhelyi Ref. Dalkör egyesített kara.
4. **Lányi Ernő:** *Kertem alatt*, műdal, énekli a Kézdivásárhelyi Ref. Férfikara.
5. **Paál Elek:** *Füstbement teru*, énekli a Kézdivásárhelyi Cecília Dalkör vegyeskara.
6. **Szabó Géza:** *Imhol kerekedik* versenymű, énekli a Kézdiabisi Ref. Dalkör.
7. **Haják Károly:** *Volt nekem egy* — a kolozsvári orsz. verseny kötött karműve, énekli a Kézdivásárhelyi Ref. Vegyeskar.
8. **Grieg:** *Szeretlek Téged*, énekli Se-rester Margitka, zongorán kíséri Jancsó Aranka.
9. **László Ferenc:** *Ezrivel terem a fán a meggy*, énekli a Kézdivásárhelyi Cecília Dalkör Férfikara.
10. **Kirchner Elek:** *Megbántott a rózsám nagyon*, a k.-vári verseny vándordíjas kötött karműve, énekli a Kézdiabisi Ref. Dalkör.
11. **Gergely Nándor:** *Köröskörül*, énekli a Kézdivásárhelyi Ref. Vegyeskar.
12. **Marton S.:** *Gondülő*, énekli a Kézdivásárhelyi Ref. Férfikar.
13. **Bod Károly:** *Mátyás szobor kiállítás.*

A dalos-estét rendező dalköreink meghívót nem bocsátanak ki az estéről, hanem plakátokon és a Székely Ujság útján hívják meg szeretettel a város és a vidék közönségét. — Pályázatok előjegyzése a KOVÁCS-hírlapirodában.

Néhány szó a nőkérdésről.

Irtá és a Ref. Leány szövetség márc. 7-i kötetkijén felolvasta dr. Molnár Dénesné.

A világháború előtti időben, alatta s majd a következő pár esztendőben a nő problémáinak megoldása hatalmas lendülettel halad előre. A „dolgozó nő” már nemcsak fogalom, hanem súlyos valóság, létezésével és térfoglalásával nemcsak a férfinak, mint egyénnek, hanem vállalatoknak, hivataloknak, az egész társadalomnak, sőt az államhatalomnak is számolni kell. Aztán jön az általános gazdasági válság. Inog a régi kapitalista (azaz tőkerendszerű) alapon épült világnak minden építménye. A nőkérdés a átalakító nagy problémák mellett háttérbe szorul, de az alapok és a falak erősen állanak, csak idő kérdése, hogy a hatalmas épületekre felkerüljön a tető.

A nőkérdés mibenlétéről, keletkezéséről, fejlődéséről egy ízben hosszan beszéltem, arra most nem térek ki. De arról akarok pár-szóval beszélni, mit kell tenniük, hogy kell felhasználniuk ezt az átmeneti időt a nőknek, hogy a készülő épülethez, a nők önállóságának és a férfival való egyenjogúságának elismeréséhez mindannyian munkájukkal hozzájáruljanak.

A rákváros tevékenységet két nagy csoportba foglalhatjuk. Az egyiket nevezhetnők egyéni alkotó munkának, a másikat megfélemlésnek az építő nővel szemben fellátható követelményeknek. Az első aktív, az utóbbi passzív tevékenység.

Az egyéni alkotó munka kifejtése ma sokkal kisebb térre szorult, mint régebben. De vannak területek, melyek a mai viszonyok között részben megmaradtak számunkra. A nő természeténél fogva nem az elvont, hanem a tényleges, cselekvő munkakör vonzza, azért azokat a hivatásokat kell fejlesztenie és lehetőleg tökéletességre vinnie, melyek természetének megfelelnek.

E hivatások közül újabban a háztartási hivatást becsülik a legkevesebbre. Megvetéssel beszélnek portörölről, harisnyafoltozásról, főzésről, gyermeknevelésről. Pedig a valódi háztartási tevékenység, ha teljes akarat-tal, szívvel, lélekkel ragadja meg az embert olyan életfeladat, mely összes tehetségeinket életre hívja és több lelki művelő erő van benne, mint bármelyik tudós hivatásban. A háztartási hivatás a szeretet iskolája. Szeretet nélkül az ember csak azt látja, amihez érdeke fűződik, nem tud magasabb szempontokra emelkedni. A türelem, tapintat, részvét, önmeztagság ezer alkalma a legnagyobb léleknevelő. Mikos Jezus Krisztus megmosta az Apostolok lábát, akkor mondta: „az Emberfia nem azért jött, hogy kiszolgáltassa magát, hanem hogy szolgáljon.” Ezt egy leány, egy asszony se felejtse el és Krisztusnak ez a mondanja vigyen mindig friss erőt a néha egyhangúnak látszó házimunkába. A háztartási munka, mint kenyérkereset is számbajöhet, sőt mint jótékonykodás is. Például ilyen leány szövetség keretén belül, mint kedves házigazdánk is. Ha otthon kevés a munka és nélkülözhetők, ellátogathatnak rosszabb sorsban levő családokhoz, hol az asszony beteg, vagy munkába jár. Segíthetnek a lakás tisztántartásában, csinosításában, főzésben, gyermekgondozásban, ruhajavításban. Egy évet Iglón töltöttem. Itt volt egy Zipszer (felvidéki szász) Nőegylet, asszonyok, lányok vegyesen benne. Mindenkinek a maga egy-két háza kiosztva, ezeket állandó felügyelet alatt tartották. Mint mondták, eleinte idegenkedve fogadták az egyes családok a nekik ily módon nyújtott segítséget, de később már ők maguk fordultak minden ügyes-bajos dolgukkal, gondjukkal „a Miterhin-hez (Zipszerül Mütterchen), hogy a családlátogatót nevezték, bár az Egylet egy harminc bölcös napközi csecsemő otthonon kívül más anyagi segítséget nem adott.

A háztartási munkakörön kívül még nagyon illik a nő természetéhez és tehetségeihez az ápolási-munka, a nevelés, árvákra, szegényekről való gondoskodás. Ezek mind olyan foglalkozások, melyekre állandó szükség van. Az ápolás, mint kenyérkereső pálya is számbajöhet ma is. De a nők nagyrésze alárendelt foglalkozásnak tartja a hivatásos betegápolást. Pedig sehol nagyobb tér nem nyílik a szellemi és lelki élet kimélyítésére. Egy intelligens ápoló csodálatos megnyugtató hatással van betegére, még szavak-nélkül is segítő és gyógyító erő árad ki belőle. (Folyt. köv.)

HIREK.

SZÉKELY UJSÁG

Politikai hetilap.
Megjelenik minden vasárnap reggel.

Márc.

26

1932.

— Befújta az utat a hó... Már negyedikben történt meg e telen, hogy a hófúvás miatt szünetelt a vasúti közlekedés a sepsiszentgyörgy-berecki vasútvonalon. Bitánál szokta befújni a Nemere és vasúti bevágást betölteni, úgy, hogy napokra megáll a közlekedés. Most hétfő, kedd, szerda és csütörtökön, márc. 21—24 napjain szünetelt a forgalom. Azelőtt még febr. 5. 11—14. 26. 27. napjain szintén elakadt, de ezenkívül még néhányszor (febr. 18. márc. 12.) okozott a hófúvás késedelmet és nehézséget a vasúti közlekedésben, ha teljesen el nem is akadt. Végre csütörtökön este 10 órára beérkezett az első vonat és pénteken d. e. az első postaszállítmány. Az országuton is csak szánál és ezzel is nehezen lehet közlekedni február eleje óta s már majdnem két hónapja teljesen szünetel az autóbúsz forgalom. A bérautók is pihenésre vannak kárhoztatva. A legkellemetlenebb, hogy most is vasárnaptól péntekig nem kaptunk postát. Régen, háború előtt ilyen nem fordult elő, mert akkor, ha a vonatközlekedés elakadt, legkésőbb másnap szánál elhozták a postát. De ma senki sem törődik ilyenekkel, mint mindenben, visszafelé fordultunk. Ma még az egész vidéket vastag hótakaró fedi. Még a múlt héten mindennap nagy olvadás volt, vasárnap óta ismét dühöng a tél, márc. 23—25-ig havazott és 20—25. közepes Nemere fújt és porozott, mely csak csütörtökön csendesedett meg.

— Feloszlatták a Vadász Egyletet. A múlt héten miniszteri rendelet érkezett, mely feloszlatta a Kézdivásárhelyi Vadász Egyletet. Hasonló sors érte a Szászrégeni Ursus Vadász Egyletet is.

— A kulturbélyeg nélkül nem továbbítják a lev. lapokat. Amint annak idején megírtuk, a képes levelezőlapokat is monopolizálta a kormány és úgynevezett kulturbélyeget bocsátott ki, mely nélkül a posta nem továbbítja a levelezőlapokat. Vannak azonban egyesek, akik a kormánynak eme rendelkezését nem respektálják és kulturbélyeget nem tesznek a levelezőlapra. A posta most közli velünk, hogy az ilyen levelezőlapokat egyáltalán nem kézbesítik ki, akiről pedig kiderül, hogy nem bélyegzi fel a levelezőlapot a törvényesen kötelezett kulturbélyeggel, annak a lev. lapot vissza-kézbesítik és szigorúan megbüntetik. Megjegyezni kívánjuk, hogy levelezőlapot e bélyeg nélkül elárusítani nem is szabad.

— Nem férnek a bőrükbe. Még mindig emlékezetes marad a szegény Árok Balázs esete, akit egy falusi székely legény bicskájával küldött a másvilágra. Akkor néhány hónapon át csend volt ezen a fronton, mostanában azonban újra fellángolt a virtus. Nehány héttel ezelőtt irtuk meg dr. Török Ferenc orvos esetét, akit egy megvadult falusi legény akart leszarni. E héten dr. Várhelyi Odón ipartestületi titkár a Kantában a gimnázium előtt sógornőjével, dr. Várhelyi Gyula tanár feleségével haladt, amikor részeg legények jöttek vele szemben. Az egyiknek kezében nyitott bicska és mikor meglátta dr. Várhelyit és az ur-asszonyát, feléjük szaladt azzal a kiáltással, hogy „leszurom őket”. A tanárné rémülten menekült a megvadult legény elől a templom előtti járdára, dr. Várhelyi pedig a veszedelmes helyzet elől belépett a főgimnázium udvarára, ahová a legény nem merte követni. A legények ordítva haladtak tovább és a Weinreiter-féle sörgyár előtt a sörgyár legényeibe kötöttek bele. Ezek aztán elverték az egész társaságot, kioktatva őket a becsületre. Mindenesetre a rendőrségnek ezen az utvonalon nagyobb gondot kellene fordítania a duhajkodó legényekre.

— Erdélyszerte pusztít az árvíz. Erdély minden részéből nagy árvizeket jelentenek. Különösen a Maros mentén vannak nagy áradások. Vidékünkön még meg sem indult az olvadás és már járhatatlanok az utak a nagy pocsolyáktól.

— A Kath. Otthon előadó-estje. Szerdán tartotta a Kath. Otthon XIX. előadó-estélyét. Nagyhét lévén, az egész este az Ur Jezus szenvedéseinek emlékére volt szentelve. Dr. Várhelyi Gyula tanár: Vir Dolorum — Fájdalmak Férfia címen tartott vetített képes előadást. A 132 képből álló sorozat s az előadás mély hatást váltott ki a hallgatókból. A jövő szerdai (március) előadás az Otthon helyiségében fog megtartatni. Előadók lesznek: Paál Elek, gyak. isk. tan. Földi István tanár.

Munkanélkülieket UJSÁG ELÁRUSÍTÁSA felvesz a Kovács-hírlapiroda.

Mulatságos jelenetek a vámnál. Az érmi-hályfalvai és a biharpüspöki határállomásokon egy egész sereg mulatságos történet játszódott le az elmúlt napokban. Így például Biharpüspökiben egy Köteles Károly nevű tenkői építész tizenkét női selyem nadrágot akart áthozni. A nadrágokat az építész magára vette. Egy kicsit melege volt, egy kicsit gömbölyded volt a formája, de a vámtisztviselők éles szeme nem akadt volna meg rajta, ha nem viselkedik tulságosan izgatottan. De addig izgett-mozgott, míg az egyik vámtisztviselő észrevette, leszállította a vonatról és levetkeztette. A koros építész levetkezett és szégyenkezve állott meg az egymáshoz kötött tizenkét selyemalomban. A nadrágokat mind egy szálíg levettették vele, megmérték és mert egy kilogram súlyt nyomtak, az építész tízezer leu vámbíróságot kapott. Az érmi-hályfalvi határon egy elegáns úr bórondjeiben és zsebeiben negyven darab selyemnyakkendőt találtak. A bucuresti úr nagyon elegáns volt, de a vámtisztviselők a nagy elegancia ellenére sem akceptálták a negyven selyemnyakkendőt. A divatos holmikat elkobozták és a tekintélyes összegű pénzbürságok kirották.

SPORT.

Ping-pong verseny.

Barátságos házi mérkőzés folyt le az elmúlt vasárnap, március 20-án a Vigadó földszinti éttermében a Cecilia és a K. S. E. ping-pong játékosai között. A mérkőzést d. e. 9 óra 5 perckor nyitotta meg Benkő Ernő, a K. S. E. elnöke, ki melegszavakkal üdvözölte a megjelenteket. A verseny két órai déli szünettel d. u. 1/2 6 órakor nyert befejezést a következő eredménnyel:

Női egyes 15:1 p. arányban a K. S. E.,
Férfi egyes 7:9 p. arányban a Cecilia,
Női páros 3:1 p. arányban a K. S. E.,
Férfi páros 2:2 p. arányban,

Vegyes páros 6:9 p. arányban a Cecilia javára s így az elnök a végeredményt 34:21 p. arányban hirdette ki a K. S. E. javára.

Ezután őszinte örömet fejezte ki az elnök az elért eredmény fölött, buzdítva mind a két egyesület működő tagjait a sport ezen ágának is a szorgalmas művelésére, a közönség éljenzése mellett adta át megőrzés végett Száva Dezsőnek, mint a K. S. E. ping-pong szakosztály vezetőjének az ez alkalomra a nyert félnek készített ezüst emlékérmet. Elnök ezután megköszönve a működő tagoknak részvételét, a megjelent csekély számú közönségnek jövőre szívesebb és nagyobb szeretettel való pártolását kérte a sport ezen ágának is.

A gecenai „Nemere” Sport Egyesület évi közgyűlése.

A gecenai „Nemere” Sport Egyesület évi rendes közgyűlést nagy érdeklődés mellett f. hó 20-án d. u. 4 órakor tartotta meg.

Szöke Albert elnök megnyitja után Kovács Gerő titkár teszi meg összefoglaló jelentését az egyesület két évi működéséről, melynek során indítványozza, hogy Szöke Albertet, aki az egyesület megalakítása óta annak előrehaladása és megszilárdítása érdekében a legtöbb munkásságot fejtette ki, örökös tiszteletbeli taggá válassza meg, amit a közgyűlés egyhangúlag elfogad és Szöke Albertet tiszteletbeli taggá választja. Ezek után dr. Cseh Zoltán a pénztárról teszi meg jelentését, Benkő Antal pedig a sport céljáról stb. tartott ismeretterjesztő felolvasást. — A beszámoló jelentések után a közgyűlés Kovács Gerő elnökletével kandidáló bizottságot küld ki és ennek javaslatára egyhangúlag a következő tisztikart választotta meg:

Diszelnökök: Boteiu Jóna g. kath. esperes, dr. Ramba László kórorvos, Wittenberg S. Kálmán és Máté István gyártulajdonosok.

Elnök: Szöke Albert jegyző, alelnök: Cseh István ifj., titkár Kovács Gerő, sportigazgató Benkő Antal, pénztárnok dr. Cseh Zoltán, ellenőrök: Tóth Béla, Balea József igazgató, gazda Kiss András, könyvtáros Ilyés Ferenc. Ezen kívül megválasztott a választmány, a fejelemi és vigalmi bizottság.

A közgyűlés során tárgyalatott le az Egyesület alapszabálya, mely jóváhagyásra az Országos Központi Sport Szövetséghez felterjesztett. A választások után Boteiu g. kath. esperes tartott beszédet, melynek során ígéretet tett arra, hogy az egyesület további fejlődése érdekében minden évben 1500 leu készpénz adománnyal fogja segíteni az egyesületet és továbbá ki fogja eszközölni az illetékes hatóságoknál, hogy az egyesület minél előbb egy megfelelő sporttelephez jusson. Szöke Albert elnök a Boteiu g. kath. esperes által tett ígéretet lelkes szavakkal köszöni meg, majd a közgyűlésen részt vett tagokat buzdítja az egyesület további kiépítési munkálataiba való részvételre. (B-5)

Husvételi occasió!

Kölnivíz és parfümből husvét másodnapjáig 10%-ig terjedő árengedményt nyújtok. Siessen kihasználni!
KOVÁCS ÁRPÁD illatszertára
Kézdivásárhely.

Vegyileg tisztít és fest női- és férfi ruhákat, plüsszérozást különböző mintákban készít, posztókat ványol, fest női és férfi kiizzadt filz kalapokat tisztít anélkül, hogy formáját elveszítené, = legjutányosabb árban

ALATOZNI jól és kényelmesen lehet **KÉZSMÁRKY** fűszer és csemege üzletében. — TÁRGU-SĂCUESC (Kézdivásárhely)

A mozi műsora.

Március 27-én, husvét első napján d. u. 6 órakor és este 9 órakor megy a

DINAMIT

10 felvonásos izgalmas bányász dráma. Egy milliomos leány az örökségét csak a férjhez menésével veheti át. Akit szeret, ahhoz nem mehet és hogy az öröksége el ne vesszen, megvásárol egy halálra ítélt fegyencet, megesküszik vele. A kivégzés előtt a fegyenc ártatlansága kiderül, kiszabadul és követeli a férj jogait. A leány megtagad mindent. A férfi egy bányába megy dolgozni. Az asszony az örökséget csak akkor veheti át, ha bizonyos ideig a férjével él, azért fölkereste a volt fegyencet a bányában. Együtt élnek, amíg a feltékenység fel nem lép közöttük. Ekkor az asszony a volt kedvesét odahívja, hogy szabadítja ki őt. Ez meg is jelenik, együtt lemennek a tárnába, ahol légrobbanás történik s a szerető életét veszti.

Rendező: Cecil B. de Mille, aki a Tizparancsolatot rendezte. Főszereplők: Conrad Nagel, Kay Johnson, Julia Faye.

Március 28-29-én, husvét második és harmadik napján d. u. 6 és este 9 órakor a FEHÉR SZINFÓNIA, németül beszélő pazar rendezésű izgalmas hangos film, nagyszerű tájfelvételekkel.

Főszereplők: Luis Frenker, Renate Müller, Maria Solveg.

Április 3—4-én, vasárnap és hétfőn este 9 órakor és d. u. 6 órakor megy az ERÉNY CSÖSZ. A filmpiac legnagyobb sikere, amelyről a kritika egyhangúan állapította meg, hogy a humor és a vicc mester teljesítménye, a legnagyobb német vigjáték szereplőkkel: Felix Bressort, Ralph A. Roberts, Harry Holm.

Jön április 9—10-én AFRIKA BESZÉL, Afrika összes vadállatairól.

Régi Színházi Élet 6 leu. Kapható Kovácsné ujságárus bodéjában.

Spanyol ellen védekezzen!

Vegyen

WIMPASSING

SÁRCIPÓT
POLITZER-nél.

„RÉPÁTI”

- BORVIZ

a mai viszonyoknak megfelelően

Kapható minden vendéglőben

és fűszerüzletben!

olcsóbb lett.

Husvétra frissen érkezett és legolcsóbb árban ajánlom kávé, rizs, mindennemű fűszer, narancs, mandula, mogoró, dióbél stb. áruimat. — Nagy választék csokoládé és cukorka különlegességekben.

Szives pártfogást kér **VAJDA JÓZSEF**

No. 1437—19—III—932.

Publicațiune.

In conformitate cu Ordinul No. 5218/932 al Inspectoratului Regional de poliție Cluj. Se aduce cunoștința Onoratului Public și Președintilor de Societati de breșele, ca în cazuri când voesc sa dea pe viitor reprezentatiuni cu piese teatrale, trebuie ca mai înainte, cu 15 zile dela data reprezentatiunii sa inainteze titlul piesei cu avizul Poliției, la Inspectoratul Tiatrelor din Cluj, de unde urmeaza a primi autorizatia pentru a putea juca piesa.

Acei cari nu se vor conforma pe viitor ecestor dispozitiuni, nu vor putea da reprezentatiunea teatrala. S. Seftal Comisariatului de Poliție Tg. Săcuesc, Gheorghe Bucsa.

Szám 1431/932. III. 19.

Hirdetmény.

Hivatkozással a kolozsvári kerületi Rendőr. Inspectorátus 5218/932 számú rendeletére, tudomására hozzuk a t. közönségnek és az egyesületek elnökeinek, hogy amennyiben a jövőben színházi darabot „piese teatrale” óhajtanak előadni, úgy az előadás előtt 15 nappal az előadni szánt darab a rendőrségi avizával beterjesztendő az „Inspectoratul Tiatrelor Cluj”-hoz, melynek az approbálása az előadáshoz szükséges.

Azok, akik ezen rendelkezésnek eleget nem tesznek, nem rendezhetnek színházi előadást.

A kézdivásárhelyi rendőrbírósi hivatal főnöke helyett Gheorghe Bucsa.

Hirdetéseket jutányos árban közöl a Székely Ujság

„MINERVA”

nyomdában nyomtatványszükségletét a mai gazdasági helyzetnek megfelelőleg lecsál-
tott árakban készíttetheti el.

Tegyen
kísérletet!

Munka megrendelést intézi a
KOVÁCS
hírlapiroda.